

S. Rasmussen: Jeg havde ikke tænkt mig, at vi ved dette lille Lovforslags Behandling skulde til at drøfte de kvindelige Præster og Sammenlægningen af Præsteembeder, men da det nu af de to ærede foregaaende Talere er draget ind under Forhandlingen, vil jeg gerne straks gøre et Par korte Bemærkninger angaaende disse Spørgsmaal. Jeg er godt tilfreds med, at den højtærede Kirkeminister har affattet dette Forslag saaledes, som det er affattet, og jeg synes, det er tydeligt. Der staar udtrykkeligt, at det gælder kun Mænd, og man kan da ikke sige andet end, at det er tydeligt nok; jeg er ogsaa meget godt tilfreds med denne Affattelse. Hvad Sammenlægning af Embeder angaar, kunde der maaske nok enkelte Steder være Anledning til at foretage en saadan Sammenlægning af smaa Embeder, men det er jo ogsaa stillet i Udsigt, naar de, som har med denne Sag at gøre, kan enes derom. Ellers tror jeg, det vil være meget vanskeligt at faa en saadan Sammenlægning i Stand, uden at det vil møde meget stærk Modstand ude i Befolkningen.

Hvad selve Lovforslaget angaar, vil jeg gerne sige angaaende Punkt 1 i § 1, som omhandler Missionærer, der er uddannede og præsteviede herhjemme og har arbejdet 8 Aar ude paa Missionsmarken, at jeg kan paa en Maade anerkende, at disse Folk gennem deres Uddannelse og deres Arbejde er kvalificerede og maaske skikkede til at overtage et Præsteembede herhjemme, og jeg skal ikke modsætte mig dette; men jeg har den Opfattelse, at naar disse Mennesker gaar ud i et saadant Kald, skulde det helst være et Kald for Livstid, og saaledes som Forholdene har udviklet sig, kan det maaske tænkes, at en ung Mand prøver at staa ude under disse fremmede Forhold paa Missionsmarken i nogle Aar i Bevidstheden om, at han alligevel har en vis Chance for efter nogle Aars Forløb at vende tilbage og overtage et Præsteembede herhjemme. Det er mine personlige Betæneligheder i den Henseende. Det er ikke Kvalifikationerne, jeg her drager i Tvivl.

Med Hensyn til de Præster, der er omtalt i Punkt 2, tror jeg, det er rigtigt, hvad der er sagt her, at de amerikanske Præster, vi har faaet ind efter denne Lov,

muligvis har været mere kendt med danske Forhold, med dansk Aandsliv og Kirkeliv end de, vi senere kan faa hjem. Jeg tænker heller ikke, Tilgangen bliver saa stærk, som den har været, for der er jo kommet ikke saa faa af disse amerikanske Præster. At deres Kvalifikationer i al Almindelighed har været helt tilfredsstillende, synes jeg ikke, man kan sige, og at de skulde blive bedre i Fremtiden, nærer jeg meget stærk Tvivl om. Det er vist rigtigt, hvad der er gjort gældende her, at den Slægt, som nu vokser op i Amerika, er endnu mindre kendt med dansk Aandsliv og Kirkeliv herhjemme end de, der er kommet herover. Den Uddannelse, de amerikanske Præster faar, er jo ogsaa paa mange Maader en Uddannelse, som slet ikke kan sammenlignes med den, vi har herhjemme. Jeg vilde derfor have ønsket, at Bestemmelserne i § 1, Punkt 2, var blevet flyttet ned i § 2. Men det Forhold kan vi tale om i Udvalget. Vi fra vor Side synes ikke, at de Folk, der er Tale om i Punkt 2, er absolut kvalificerede til at overtage et Præsteembede herhjemme, og jeg finder ikke, at en Udtalelse fra Formanden for vedkommende Kirkesamfund i Amerika skal kunne være afgørende for, at saadanne Præster kan komme i Betragtning — jeg er dog ikke sikker paa, at det er det, der ligger heri; en saadan Udtalelse fra et Kirkesamfunds Formand derovre kan ikke være tilstrækkelig for os herhjemme, thi Forholdene i Amerika og Forholdene i Danmark er dog, saa vidt jeg ved, meget forskellige.

Om de under Punkt 3 omtalte Præster, Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet, kunde jeg omtrentlig sige det samme, som jeg sagde om de under Punkt 2 nævnte. Dog indrømmer jeg, at der er en Forskel, idet de under Punkt 3 omtalte Præster er kendt med danske Forhold, kender dansk Menighedsliv og Aandsliv; men om de er saa kvalificerede, at de bør stilles i § 1 i Modsætning til dem, der sættes ned i § 2, er jeg alligevel ikke sikker paa. Deres Antagelse i en Frimenighed og det, at de har arbejdet i 8 Aar i en saadan, indeholder jo ikke nogen Borgen for deres Uddannelse, saa at det absolut kan siges, at de af den Grund er kvalificerede til at overtage et Embede som Præst